100 de zile pînă la inaugurarea Olimpiadei

Sporturile olimpice se prezintă

AZI: LUPTELE (GRECO-ROMANE ȘI LIBERE)

10 MEDALII LA 4 EDIȚII ALE J. O. — CÎTE LA MÜNCHEN?

DE LA LUPTĂTORI SE AȘTEAPTĂ O RECOLTĂ IMPORTANTĂ DE MEDALII ȘI PUNCTE

În istoria sa autohtonă, sportul luptelor din România intenționează să prezinte, pentru prima oară la o ediție a Jocurilor Olimpice, echipe complete la cele două stiluri. Această intenție, ce ar putea părea temerară, este justificată, pe de o parte de evoluția în permanent crescendo a luptătorilor români în arena olimpică, iar pe de altă parte de constatarea de netăgăduit că sportul luptelor a adus, timp de cinci ediții olimpice, un aport substanțial la zestrea de medalii și puncte a sportului românesc. La o privire statistică mai apropiată a clasamentului global, în perioada 1952—1968, se observă că, după caiac-canoe, luptele se află pe locul doi al „aducătorilor de puncte". Mai mult decît atît, la ediția J.O. din 1960 și 1968, luptele — dintre toate sporturile românești prezente — au obținut cel mai mare număr de puncte. La ediția mexicană a J.O., puncte mai multe decît sportivii români n-au totalizat decît celebrii luptători din U.R.S.S., Bulgaria și Ungaria. Nu e inutil de adăugat că aceste frumoase punctaje au fost realizate, cu excepția ultimelor două ediții, prin aportul exclusiv al specialiștilor de la greco-romane. Această mențiune nu vrea să diminueze meritul luptătorilor de la stilul liber, ci dimpotrivă să scoată în evidență progresul lor net din ultima vreme, subliniat de performanța lor de anul trecut cînd au egalat, la campionatele mondiale de la Sofia, recolta de puncte a colegilor lor de la greco-romane.

În condițiile intenției de a forma două echipe olimpice complete, era firește necesară contribuția întregului detașament al practicanților sportului luptelor din țara noastră. Este remarcabil faptul că la operațiile de triere și la selecția finală pentru formarea unor puternice echipe olimpice, au contribuit nu mai puțin de 13 județe ale țării (Arad, Bacău, Brașov, Brăila, Cluj, Constanța, Dolj, Galați, Iași, Satu Mare, Suceava, Timiș, Tulcea) și, firește, municipiul București. Această largă răspîndire zonală mărturisește o apreciabilă dezvoltare a sportului luptelor în România zilelor noastre. În același timp, întinderea geografică este semnificativă pentru adeziunea sufletească generală a lumii sportului românesc la misiunea reprezentanților săi cei mai de nădejde. În momentele înfrigurătelor întreceri de la München, va exista oare vreun colț de țară unde nu vor tresălta inimi pentru urmașii voinicilor dedați trintei strămoșești în ipostaza sa modernă?

Acum, cînd nu mai sînt decît 100 de zile pînă la inaugurarea turneului olimpic de lupte de la München, întrebarea cea mai firească privește șansele reprezentanților României în contextul unei competiții care înregistrează un continuu progres al numărului de țări participante și de concurenți valoroși.

PRIMUL GONG, PESTE TREI LUNI

Mai sînt 100 de zile pînă la primul gong al turneului olimpic de la München. Bineînțeles, în această perioadă, candidații olimpici își intensifică pregătirile în vederea participării la marea întrecere. Pentru a cunoaște ce fac în aceste zile luptătorii români, ne-am adresat antrenorului emerit ION CORNEANU, care ne-a spus: *„campionatele europene din acest an, ca și campionatele mondiale de la Sofia (1971) au fost pentru noi edificatoare asupra potențialului sportivilor noștri în marile confruntări internaționale. Pentru luptătorii de la greco-romane, concursul de la Katowice a fost o adevărată repetiție generală înaintea Jocurilor Olimpice, deoarece în Europa se găsesc aproape în totalitate pretendenții la locurile fruntașe în arena mondială. Tendința de dinamizare a luptei solicitată de forul internațional de specialitate îi avantajează pe sportivii români care au o bună tehnică și viteză de execuție. Acest stil de luptă corespunde temperamentului luptătorilor noștri. Cu toate acestea, la competițiile sus-amintite, mulți dintre concurenții români au manifestat o anumită reținere în finalizarea unor procedee deosebit de eficace. Această reținere noi am explicat-o printr-o insuficientă siguranță, cauzată de imperfecta stăpînire a procedeelor respective. Tocmai de aceea, în timpul ce ne-a mai rămas, vom lucra mai mult și mai individualizat la acest capitol.*

Judecînd după maniera în care s-au adaptat sportivii noștri la noul stil de luptă de la campionatele mondiale din 1971 și pînă în acest an, la Katowice, putem aprecia că planul nostru de pregătire a fost bine întocmit și realizat corespunzător. Deci, vom continua pregătirile după același plan. În plus, la campionatele europene au fost filmați toți concurenții valoroși (mulți dintre ei chiar în partidele cu sportivii noștri) și pe baza acestor filme vom aduce retușurile necesare perfecționării tehnico-tactice a luptătorilor români. Avem o misiune grea: la Mexico, România s-a clasat pe locul 4 la greco-romane. Această poziție trebuie îmbunătățită la München!

În general, echipele au fost stabilite. Pentru că mai există semne de întrebare la unele categorii, am căutat să asigurăm sportivilor de la ambele stiluri un program competițional corespunzător. Cei de la greco-romane vor participa la un turneu de cîteva meciuri în R. F. a Germaniei, la începutul lunii iunie între 23 și 25 iunie, la București, se vor disputa întrecerile turneului internațional al României, la care vor lua parte luptătorii de la ambele stiluri. La sfîrșitul lui iulie se va desfășura (în țară) meciul de greco-romane România—Bulgaria. Cei de la libere vor concura la turneul internațional „Dan Kolev", în Bulgaria, între 19 și 21 mai. De asemenea, ei vor lua parte, la Berlin în luna iulie, la un turneu organizat de federația de specialitate din R. D. Germană. Competițiile respective constituie noi prilejuri de verificare, ce ne vor ajuta să eliminăm incertitudinile care mai există la unele categorii".

ACOLO UNDE SE VOR DISTRIBUI MEDALIILE

Întrecerile olimpice ale luptătorilor din acest an se vor disputa în sala nr. 14 de pe terenul tîrgului de mostre din München (Messegelände). Acest teren are o poziție centrală în oraș, fiind situat la o distanță de gară principală a orașului ce poate fi parcursă în 15 minute de mers pe jos. În această arie își vor disputa întrecerile și vor efectua antrenamente scrimerii halterofilii și judoka. Noua sală pentru lupte are o suprafață construită de 78/72 m și 17 m înălțime. Ea poate găzdui un număr de 5 732 spectatori. Finisajele construcției vor fi gata la 1 august 1972. Platforma de întreceri pe care se vor așeza saltelele de concurs măsoară 14/56 m și este ridicată la o înălțime de 91 cm. Pe această platformă vor fi instalate 4 saltele de concurs, cu dimensiunile regulamentare (12x12 m). Lîngă fiecare saltea va funcționa o tabelă electronică ce va indica scurgerea minutelor și punctele realizate de fiecare concurent. De asemenea, două saltele pentru încălzire, într-o sală anexă, vor sta la dispoziția sportivilor.

PROGRAMUL ÎNTRECERILOR: 27—31 august — turneul de lupte libere, 5—9 septembrie — turneul de lupte greco-romane. Se vor organiza **cîte două gale pe zi:** prima între orele 10 și 14, cea de a doua între 19 și 22. În intervalul liber dintre întrecerile celor două stiluri (1—4 septembrie), în această sală va avea loc concursul olimpic de judo.

GHEORGHE BERCEANU POATE DEVENI CAMPION OLIMPIC

În lupta din „parter", Berceanu finalizează cu deosebită măiestrie centurările laterale

Apreciatul luptător **GHEORGHE BERCEANU** (cat. semimuscă) nu și-a putut apăra titlul de cel mai bun din lume, cucerit atît la Mar del Plata (1969), cît și la Edmonton (1970) accidentîndu-se cu puțin timp înaintea campionatelor mondiale de la Sofia (1971). **Aflîndu-se că el va concura, însă, la competiția continentală de la Katowice, toți antrenorii s-au grăbit să nu scape prilejul de a-i încerca pe cei mai buni elevi în compania luptătorului român.** Așa se explică faptul că de la categoria sa n-au lipsit campionul mondial **Vladimir Zubkov** (U.R.S.S.), **Ștefan Anghelov** (Bulgaria) medaliat cu bronz, **Sotirios Ventas (Grecia)**, clasat pe locul 5 și **Ferenc Sereș** (Ungaria), locul 6 la C. M. de la Sofia — principalii săi adversari de la J. O. A lipsit doar iranianul Rahim Aliabadi (medaliat cu argint la C. M. 1969 și eliminat în turul 4 la Sofia). De bună seamă, cei mai dificili adversari au fost Zubkov și Anghelov, pe care însă Berceanu i-a întrecut fără mare dificultate. **Dacă va continua să se pregătească, cu atenție, Gheorghe Berceanu are prima șansă de a cuceri medalia olimpică de aur la semimuscă.**

La categoria următoare, muscă, **GHEORGHE STOICIU,** medaliat cu argint la C. M. de la Sofia, **a luptat sub orice critică la Katowice, fiind eliminat din competiții de un concurent necunoscut** (Trond Martinlusen, Norvegia). Nu știm în ce măsură a apreciat severul său eșec, dar fără o reabilitare la Turneul internațional al României de luna viitoare nu poate aspira la selecționarea pentru J. O. Înlocuirea sa cu **FLORIAN RĂDUȚ,** în cazul cînd acesta va da satisfacție la verificările viitoare ar fi, poate, o soluție mai bună. Pentru că la această categorie chiar campionul olimpic, și de două ori medaliat cu aur la C. M. și C. E. Petar Kirov (Bulgaria) a fost învins, cucerind doar „bronzul".

O dispută acerbă se anticipează la cocoș. **János Varga** (Ungaria), campion olimpic, medaliat cu aur la C. M. 1970 și C. E. 1967 și 1970 n-a venit la Katowice, dar mai mult ca sigur el va evolua la München. **R. Kazakov** (U.R.S.S.), deținătorul titlului de campion mondial, **H. Traikov,** medaliat cu argint la Sofia și cu aur la C.E. sînt principalii adversari ai lui **ION BACIU. Concurînd mai bine ca la recentele C.E., apreciatul nostru luptător poate cuceri o medalie olimpică.**

Fie că la pană va lupta **ION PĂUN** sau **TIBERIU HORVATH** șansele lor sînt reduse, deoarece atît unul cît și celălalt sînt tineri, lipsiți de experiența marilor confruntări. Este adevărat că, la Katowice, Păun s-a comportat peste așteptări, ocupînd locul 5, dar acolo el nu l-a întîlnit nici pe campionul mondial și european G. Markov (Bulgaria), nici pe H. Fujimoto (Japonia), iar în fața vicecampionului mondial K. Lipien (Polonia) a pierdut clar. **Totuși, cu „sorți" buni, unul dintre ei ar putea acumula un punct sau două.**

Semiușorul **SIMION POPESCU** n-a luptat la C. E. de la Katowice și asemenea lui nu au fost prezenți nici campionul mondial S. Damianovici (Iugoslavia), vicecampionul mondial K. Göpfert (R.F.G.), campionul olimpic R. Rurua (U.R.S.S.) și, firește, T. Tanue (Japonia), medaliat cu bronz. În absența acestora, desigur, întrecerile continentale de la semiușoară au fost mai... ușoare. La Olimpiadă, însă, cu toții vor candida la medalii. **Popescu va trebui să-și îmbunătățească mult atacul, să renunțe complet la lupta sa în forță sortită sigur eșecului la München. Să sperăm că timpul pe care-l mai are îl va folosi la maximum în acest sens.**

Ca și la pană, după opinia noastră, la ușoară va fi extrem de greu ca juniorul **VICTOR PRENȚU** sau **MARCEL VLAD** să poată riposta unor luptători ca **V. Igumenov** (U.R.S.S.), de 5 ori campion mondial, **M. Kecman** (Iugoslavia) vicecampion mondial, **P. Galactopoulos** (Grecia), campionul european și medaliat cu bronz la J.O. de la Mexico și la C.M. de anul trecut, **V. Schröder** (R.F.G.), vicecampion mondial în 1970 și **B. Butrakov** (Bulgaria), locul 4 la C.M. de anul trecut, pentru a nu-i menționa decît pe cei mai valoroși. **Deci, șanse foarte mici pentru puncte la această categorie.**

O comportare nesperat de bună a avut la C. E. semimijlociul ION GABOR care și-a învins toți adversarii, terminînd nedecis doar cu A. Nazarenko (U.R.S.S.) și cucerind medalia de argint, întrucît el avea cu 2 kilograme mai grei decît adversarii, iar **în ziua finalelor, cînd au trecut de ultima cîntărire, unii dintre ei îi handicapează pe adversari cu 3—3 kg, ceea ce nu este de loc puțin.** La Olimpiadă, însă, le va fi mai greu să-și mențină categoria de-a lungul celor 5 zile de concurs.

Extrem de dificili au fost luptătorii japonezi — cei de la categoriile mici de greutate — **pentru toți adversarii pe care aceștia i-au întîlnit la C.M. Sportivii niponi sînt foarte rapizi și au o asemenea agilitate încît inițiază atacuri sau scapă din momente critice cînd nimeni nu se așteaptă. Asemănător stilului de luptă al concurenților japonezi este și cel al luptătorilor din R. P. Mongolă, numai că aceștia sînt redutabili și la categoriile mari.**

În ultimii 3—4 ani și îndeosebi la competițiile la care ne referim, **luptătorii din S.U.A. au emis din ce în ce mai mari pretenții la locurile fruntașe.** De altfel, la Sofia luptătorii din Statele Unite au cucerit cîte o medalie de aur, argint și bronz, și au ocupat locul 6 în clasamentul pe națiuni, după U.R.S.S., Bulgaria, Iran, Japonia și R. P. Mongolă. De acest pluton fruntaș s-au apropiat tot mai mulți luptătorii din **România, R.D. Germană, Turcia, Ungaria și Iugoslavia care, dacă nu vor avea de susținut partide în primele tururi cu unii dintre concurenții din țările menționate mai înainte, au mari șanse să se numere printre primii 6 la Olimpiadă.**

Desigur, nu trebuie trecuți cu vederea **luptătorii din R.F. a Germaniei, dornici să se afirme,** firește, evoluînd în fața propriilor lor suporteri și dispunînd de cîteva individualități notabile.

Subliniem însă faptul că **succesele au fost repurtate,** atît la C.M. de la Sofia, cît și la C.E. de la Katowice, **numai de luptătorii care au dispus de cunoștințe tehnice temeinice, concretizate în procedee de mare eficacitate și executate cu maximum de viteză.** Rezultatele de egalitate, victoriile la puncte înregistrate în primele partide au barat drumul spre supremație al multor luptători în ale căror cărți de vizită sînt înscrise performanțe prestigioase.

DIN 1936 PÎNĂ IN 1968

IN ZESTREA LUPTĂTORILOR: 1 AUR — 3 ARGINT — 6 BRONZ

În istoria Jocurilor Olimpice, luptele sînt cunoscute ca unul dintre sporturile cu veche tradiție. Excluzînd incursiunea în istoria Jocurilor Olimpice antice, în care, printre alte sporturi, luptele au jucat un rol de seamă, amintim faptul că încă de la prima ediție modernă (anul 1896), luptele greco-romane au fost prezente în programul olimpic. Ediția următoare, cea de la 1900, este singura în care luptătorii nu și-au disputat titlurile olimpice.

În anii dintre cele două războaie, luptele au cunoscut o mare dezvoltare în Europa. Așa se explică faptul că în 1936, la Berlin, au participat la întreceri aproape 200 de sportivi din 29 de țări, printre care și **România. Dintre cei cinci luptători români aliniați la startul concursului, IOSIF TÖZSER a reușit să ocupe locul 5 la categoria muscă.**

La Helsinki (1952), numărul țărilor participante la întrecerile de lupte a marcat o nouă creștere însemnată: 37 de țări și-au trimis reprezentanții la Jocurile Olimpice. Dintre acestea, 14 s-au înscris pe lista celor ai căror sportivi au cucerit medalii. Jocurile Olimpice de la Helsinki au însemnat primul mare succes al luptătorilor din U.R.S.S. Cu acest prilej, ei au obținut 10 medalii olimpice, dintre care 5 de aur. **La turneul de greco-romane au luptat și 7 sportivi români. Dintre ei, trei s-au clasat pe locul 5: DUMITRU CUC (ușoară), MARIN BELUȘICA (semimijlocie) și ALEXANDRU ȘULI (grea).**

La următoarea ediție, de la Melbourne, „cocoșul" **FRANCISC HORVÁTH a adus României prima medalie olimpică (de bronz) la lupte.** Jocurile Olimpice din anii dintre cele două războaie, luptele au cunoscut o mare dezvoltare în Europa. Așa se explică faptul că în 1936, la Berlin, au participat la întreceri aproape 200 de sportivi din 29 de țări, printre care și **România. Dintre cei cinci luptători români aliniați la startul concursului, IOSIF TÖZSER a reușit să ocupe locul 5 la categoria muscă.**

La Helsinki (1952), numărul țărilor participante la întrecerile de lupte a marcat o nouă creștere însemnată: 37 de țări și-au trimis reprezentanții la Jocurile Olimpice. Dintre acestea, 14 s-au înscris pe lista celor ai căror sportivi au cucerit medalii. Jocurile Olimpice de la Helsinki au însemnat primul mare succes al luptătorilor din U.R.S.S. Cu acest prilej, ei au obținut 10 medalii olimpice, dintre care 5 de aur. **La turneul de greco-romane au luptat și 7 sportivi români. Dintre ei, trei s-au clasat pe locul 5: DUMITRU CUC (ușoară), MARIN BELUȘICA (semimijlocie) și ALEXANDRU ȘULI (grea).**

La următoarea ediție, de la Melbourne, „cocoșul" **FRANCISC HORVÁTH a adus României prima medalie olimpică (de bronz) la lupte.** Jocurile Olimpice disputîndu-se în îndepărtata Australie, în delegația țării noastre au figurat numai 4 luptători la greco-romane. În afara lui Horvath, **alți doi luptători români s-au clasat pe locuri fruntașe: DUMITRU PÎRVULESCU (4) și GHEORGHE DUMITRU (6).** Principalelor forțe olimpice (U.R.S.S., Turcia, Iran, Suedia, Finlanda), angajate în lupta pentru locurile fruntașe în ierarhia mondială, li s-au adăugat Japonia și Bulgaria.

La Roma, în 1960, s-a înregistrat recordul de țări participante — 46, și de concurenți — 339. **Delegația țării noastre, care cuprindea 7 luptători la greco-romane, s-a înapoiat cu succese de prestigiu: DUMITRU PÎRVULESCU** (cat. muscă) — **singurul luptător român care a reușit pînă în prezent să-și înscrie numele pe lista campionilor olimpici, ION CERNEA** — **medalie de argint (la cocoș) și ION ȚĂRANU,** — **medalie de bronz (la mijlocie). MIHAI SCHULTZ** (bană) și **GHEORGHE DUMITRU** (ușoară) **s-au clasat pe locul 5.**

La Jocurile Olimpice din 1964 (Tokio), în condiții asemănătoare de participare, **luptătorii noștri de la greco-romane au confirmat ascendența lor pe scara valorilor mondiale, 5 din cei 8 cucerind medalii sau clasîndu-se pe locuri fruntașe: VALERIU BULARCA, medalie de argint la semimijlocie, DUMITRU PÎRVULESCU** (muscă) **și ION CERNEA** (cocoș) — **medalii de bronz. NICOLAE MARTINESCU** (semigrea) — **locul 4, ION ȚĂRANU** (semimijlocie) — **locul 5.** Aceasta a fost și prima ediție a J.O. la care România a trimis reprezentanți și la lupte libere. Dar dintre cei 4 concurenți, numai **ȘTEFAN STÎNGU (grea) a ocupat un loc de onoare (6).**

Poziția fruntașă a luptătorilor români în ierarhia mondială a fost confirmată și la J.O. de la Mexico. **Din cei 8 sportivi participanți la întrecerile de greco-romane, 6 s-au calificat printre primii 6 clasați la categoriile respective, aducînd un număr însemnat de puncte (20),** care au situat România pe locul 4 în clasamentul pe națiuni (după U.R.S.S., Bulgaria și Ungaria). **Rezultate: ION BACIU (cocoș) — medalie de argint, SIMION POPESCU (pană) și NICOLAE MARTINESCU (semigrea) — medalie de bronz, NICOLAE NEGUȚ (mijlocie) — locul 4, ION ȚĂRANU (semimijlocie) și CONSTANTIN BUȘOIU (grea) — locul 5.** De asemenea, sportivii de la libere au acumulat 5 puncte prin **ȘTEFAN STÎNGU** (grea) și **PETRE COMAN** (pană), care au ocupat locurile 4 și, respectiv, 5

CE ȘANSE AU LUPTĂTORII ROMÂNI?

PALMARES

HELSINKI, 1952 (37 țări, 185 concurenți)

Greco-romane: 1. U.R.S.S. 44 p. 2. Ungaria 28 p. 3. Suedia 27 p. 4. Finlanda 20 p. 5. Italia 12 p. 6. Liban 9,5 p... **11. ROMÂNIA 3,75 p.**

Libere: 1. U.R.S.S. 28 p. 2. Suedia 27 p. 3. Turcia 35 p. 4. Iran 24 p. 5. S.U.A. 23 p. 6. Japonia 17 p.

MELBOURNE, 1956 (30 țări, 195 concurenți)

Greco-romane: 1. U.R.S.S. 44 p. 2. Turcia 22 p. 3. Suedia 21 p. 4. Finlanda 19 p. 5. Ungaria 16 p. 6. Bulgaria 13 p. ...**9. ROMÂNIA 8 p.**

Libere: 1. Turcia 30 p. 2. U.R.S.S. 29,5 p. 3. Japonia 25,5 p. 4. Germania (echipă unită) 25 p. 5. Iran 23,5 p. 6. S.U.A. 14,5 p.

ROMA, 1960 (46 țări, 339 concurenți)

Greco-romane: 1. U.R.S.S. 34 p. 2. Turcia 26 p. **3. ROMÂNIA 18,5 p.** 4. Bulgaria 17 p. 5. Germania (echipă unită) 15 p. 6. Ungaria 11 p.

Libere: 1. Turcia 36 p. 2. S.U.A. 28 p. 3. U.R.S.S. 24 p. 4. Bulgaria 16 p. 5—6. Japonia și Germania (echipă unită) 12 p.

TOKIO, 1964 (42 țări, 302 concurenți)

Greco-romane: 1. U.R.S.S. 29,5 p. 2. Japonia 19,5 p. 3. Ungaria 19 p. 4. Bulgaria 19 p. 5. **ROMÂNIA 17,5 p.** 6. Germania (echipă unită) 14,5.

Libere: 1. Bulgaria 31 p. 2. Turcia 31 p. 3. U.R.S.S. 29,33 p. 4. Japonia 28,5 p. 5. Iran 17 p. 6. S.U.A. 11,33 p. ...**15. ROMÂNIA 1 p.**

MEXICO, 1968 (46 țări, 334 concurenți)

Greco-romane: 1. U.R.S.S. 32 p. 2. Bulgaria 22 p. 3. Ungaria 21 p. **4. ROMÂNIA 20 p.** 5. R.D.G. 14 p. 6. Japonia 14 p.

Libere: 1. U.R.S.S. 29 p. 2. Bulgaria 24 p. 3. Japonia 23 p. 4. S.U.A. 19 p. 5. R.P. Mongolă 19 p. 6. Iran 18 p.. ...**9. ROMÂNIA 5 p.**

Trei arbitri români la München

În pas cu luptătorii noștri au apărut pe arenele internaționale și 11 arbitri români, purtători ai ecusonului FILA. Trei dintre aceștia (**Valentin Bati, Ion Crișnic** și **Vascul Popovici**) vor arbitra la J. O. de la München.

CONDIȚIILE SUCCESULUI:

CUNOȘTINȚE TEHNICE, PROCEDEE FOARTE EFICACE, EXECUȚIE ÎN VITEZĂ

În judecarea șanselor oricăror candidați la medaliile olimpice münchenez, elementele de comparație cele mai edificatoare ni le oferă ultimele ediții ale campionatelor mondiale (Sofia) și ale campionatelor europene (Katowice). Dintre cele 33, respectiv 24 de țări care au fost, reprezentate la aceste mari competiții, Uniunea Sovietică și Bulgaria au aliniat sportivi valoroși, care au reușit să se impună. Luptătorii sovietici au cucerit 4 medalii de aur la campionatele mondiale și două la cele europene, iar sportivii bulgari s-au detașat la trei categorii în întrecerile mondiale și la patru în cele continentale. Deci, din cele 10 titluri de campioni mondiali și tot attea de campioni europeni, 13 au revenit concurenților sovietici și bulgari.

Prin ce reușesc să se impună luptătorii sovietici și bulgari? Atît stilul primilor cît și al secundilor este foarte asemănător. Mai întîi, **și unii și alții sînt excelenți cunoscători ai tehnicii, punîndu-și adversarii în dificultate din poziții care par inatacabile, declanșînd suite de procedee tehnice greu de parat sau de contrat. De asemenea, aceștia știu să contraatace și atunci cînd se află în momente critice, el ieșind de cele mai multe ori în avantaj de puncte dacă nu obțin chiar tușul.** Fiindcă am amintit de victorii înainte de limită, trebuie să subliniem faptul că **luptătorii sovietici și bulgari urmăresc în toate partidele pe care le susțin să utilizeze procedeele tehnice favorabile realizării tușului.**

Apoi, pe lîngă faptul că stăpînesc excelent tehnica, **luptătorii sovietici și bulgari dispun de o foarte bună pregătire fizică și sînt puternici,** atu-uri care le permit să imprime partidelor un ritm foarte susținut. Luptătorii care au avut șansa să nu-i întîlnească sau au reușit să treacă de adversarii sovietici și bulgari, au urcat pe treptele podiumului de onoare și chiar au cucerit medaliile de aur.

În cele două competiții de lupte greco-romane au concurat cu succes și sportivii din **Ungaria, România, Iugoslavia, Polonia, R.D. Germană, Grecia** și **Finlanda.** După cum se vede există un număr destul de mare de **națiuni** care dispun la unele categorii de luptători valoroși. Stilul de luptă al sportivilor din aceste țări nu se deosebește evident, nu prezintă particularități specifice. Am putea doar menționa că **luptătorii din Ungaria sînt buni tehnicieni, dîrzi, combativi,** că cei din țara noastră dispun de o mare rezistență fizică și stăpînesc multe procedee tehnice de mare eficacitate, **concurenții din R.D. Germană nu cedează lupta pînă la ultimul sunet de gong, iar iugoslavii, polonezii, grecii și finlandezii sînt foarte „bătăioși", declanșează procedee tehnice riscante** și uneori cu acestea au reușit să învingă luptători reputați în arena internațională.

Confruntările de lupte libere — spre deosebire de cele greco-romane, care au fost dominate categoric de europeni la toate categoriile — au o arie valorică mult mai răspîndită. Este adevărat că și la Sofia — nemaivorbind de Katowice — primele două locuri în clasamentul pe națiuni au revenit luptătorilor sovietici și bulgari, care au cucerit 6 din cele 10 titluri și dispun de calități similare cu cele menționate la luptele greco-romane. Dar, la unele categorii, **sportivii din Iran, Japonia, R.P. Mongolă și S.U.A. nu numai că au constituit adversari redutabili, ci chiar s-au impus cu autoritate. Luptătorii iranieri, dispun de un „secret",** am putea spune, **al slăbirii fără să fie afectate calitățile fizice și astfel, după cîntarul oficial, ei sînt cu cîteva kilograme mai grei decît adversarii, iar în ziua finalelor, cînd au trecut de ultima cîntărire, unii dintre ei îi handicapează pe adversari cu 3—3 kg, ceea ce nu este de loc puțin.** La Olimpiadă, însă, le va fi mai greu să-și mențină categoria de-a lungul celor 5 zile de concurs.

Extrem de dificili au fost luptătorii japonezi — cei de la categoriile mici de greutate — **pentru toți adversarii pe care aceștia i-au întîlnit la C.M. Sportivii niponi sînt foarte rapizi și au o asemenea agilitate încît inițiază atacuri sau scapă din momente critice cînd nimeni nu se așteaptă. Asemănător stilului de luptă al concurenților japonezi este și cel al luptătorilor din R. P. Mongolă, numai că aceștia sînt redutabili și la categoriile mari.**

În ultimii 3—4 ani și îndeosebi la competițiile la care ne referim, **luptătorii din S.U.A. au emis din ce în ce mai mari pretenții la locurile fruntașe.** De altfel, la Sofia luptătorii din Statele Unite au cucerit cîte o medalie de aur, argint și bronz, și au ocupat locul 6 în clasamentul pe națiuni, după U.R.S.S., Bulgaria, Iran, Japonia și R. P. Mongolă. De acest pluton fruntaș s-au apropiat tot mai mulți luptătorii din **România, R.D. Germană, Turcia, Ungaria și Iugoslavia** care, dacă nu vor avea de susținut partide în primele tururi cu unii dintre concurenții din țările menționate mai înainte, au mari șanse să se numere printre primii 6 la Olimpiadă.

Desigur, nu trebuie trecuți cu vederea **luptătorii din R.F. a Germaniei, dornici să se afirme,** firește, evoluînd în fața propriilor lor suporteri și dispunînd de cîteva individualități notabile.

Subliniem însă faptul că **succesele au fost repurtate,** atît la C.M. de la Sofia, cît și la C.E. de la Katowice, **numai de luptătorii care au dispus de cunoștințe tehnice temeinice, concretizate în procedee de mare eficacitate și executate cu maximum de viteză.** Rezultatele de egalitate, victoriile la puncte înregistrate în primele partide au barat drumul spre supremație al multor luptători în ale căror cărți de vizită sînt înscrise performanțe prestigioase.

OFENSIVĂ LA LUPTE LIBERE

Cu cîteva excepții, la campionatele europene antrenorul emerit **ION CRÎSNIC** a aliniat aceeași echipă pe care a prezentat-o la C. M. **De bună seamă, rezultatele înregistrate de luptătorii noștri la Katowice sînt remarcabile, 4 dintre ei cucerind medalii.** Dar, la Katowice nu au participat valoroșii luptători din Iran, Japonia, R. P. Mongolă și S.U.A., de aceea vom încerca să anticipăm șansele luptătorilor români la Olimpiadă bizuindu-ne îndeosebi pe comportarea acestora la C. M. de anul trecut.

La semimuscă, **ION ARAPU** a ratat și la Sofia și la Katowice ocazii favorabile de a urca pe podium în ultima parte a unor meciuri. De aceea credem că înlocuirea acestuia cu **IANCU VANGHELICI,** un luptător constant și cu mai multă voință, ar fi binevenită, mai ales dacă Vanghelici se va impune la ultimele verificări. Adversari redutabili la J.O.: **I. Djavadi** (Iran), **A. Jamsram** (R. P. Mongolă), **N. Ognian** (Bulgaria), **A. Umeda** (Japonia), **R. Dimitriev** sau **R. Gadjiev** (U.R.S.S.), **J. Möbius** (R.D.G. și **S. Gonzales** (S.U.A.).

Între **EMIL BUTU** și **PETRE CIARNĂU** am acorda credit primului, cu toate că nu el a fost la C.M., ci Ciarnău. Aceasta pentru faptul că Butu abia a împlinit 23 de ani, în timp ce Ciarnău are aproape 29 de ani și, pe deasupra, este nevoit să slăbească mult pentru a se încadra în limitele categoriei. Cu puține șanse **Butu ar putea ocupa un loc printre primii șase.**

Cînd avea doar 15 ani, în 1946, **ION CRÎSNIC** a făcut cunoștință cu sportul celor puternici — luptele — la C.F.R. Timișoara, avîndu-l ca antrenor pe Valentin Bati. După numai doi ani, el a cucerit titlul de campion național la juniori, păstrîndu-l și la ediția următoare, iar în continuare el a cucerit de 4 ori tricoul de campion la seniori. Apoi, a schimbat dresul de luptător cu treningul de antrenor, alături de Valentin Bati, iar în urmă cu 7 ani a început pregătirea luptătorilor noștri din loturile reprezentative. De atunci, sportivii cărora le-a călăuzit pașii spre tainele complicatului stil de lupte libere, au cucerit medalii la campionatele mondiale sau europene, la Balcaniade etc. Pentru meritele sale, Ion Crișnic a primit titlul de antrenor emerit.

ANTRENORII FEDERALI

De peste 20 de ani **ION CORNEANU** se află pe saltelele de lupte. Mai întîi ca sportiv, la Vulturii Lugoj, și apoi ca antrenor federal — din 1956. Reputația sa este legată de numeroasele medalii pe care le-au cucerit elevii săi la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și europene, la Balcaniade etc.

Din anul 1962, profesorul de educație fizică Ion Corneanu a fost ales membru prezidențial al Biroului Federației internaționale de lupte.

Pentru meritele sale, Ion Corneanu a fost distins cu titlul de antrenor emerit, cu „Ordinul meritul sportiv" clasa a II-a, „Ordinul muncii" clasa a III-a. F.I.L.A. i-a atribuit „Ordinul cavalerului cu rubin", iar anul trecut „Ordinul de comandor".

LUPTE LIBERE

Categoria cocoș a fost dominată, la C.M., de japonezul H. Yamagida, americanul B. Behm și mongolul D. Hayloodor care au ocupat, în această ordine, primele trei locuri. Dintre europeni **NICOLAE DUMITRU** a ocupat cel mai bun loc (4). La C.E. însă Dumitru a greșit nepermis, pentru experiența sa, fiind descalificat în primul meci, cu L. Klinga (Ungaria), cînd mai erau 50 de secunde de luptă. **Pregătindu-se, în continuare, cu multă rîvnă, el poate să se claseze pe unul dintre locurile 4—6.**

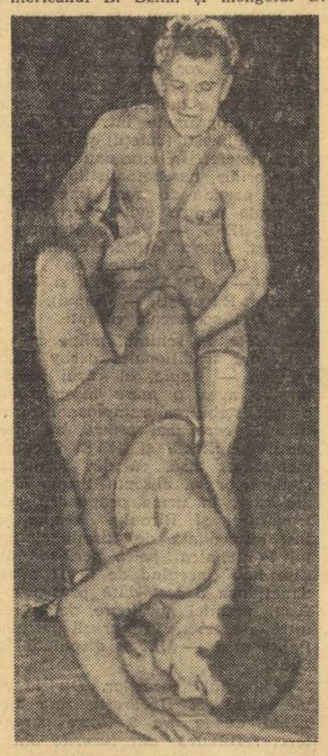

Ludovic Ambruș a declanșat un atac specific luptelor libere

Fără îndoială, cel mai bun luptător român, la pană, este **PETRE COMAN** campion național la ultimele 7 ediții. El a încheiat primele 4 partide la C.E. înainte de limită, după care s-a accidentat. La C.M. toate partidele sale au luat sfîrșit înaintea ultimului gong, dar două le-a cîștigat și alte două le-a pierdut. Deși a participat la multe competiții de anvergură, printre care și la J.O. de la Mexico, încă luptă imprudent, lăsîndu-se surprins și contrat cu ușurință. **Analizînd și văzîndu-și de nenumărate ori greșelile, Coman ar putea cuceri, de astă dată, o medalie olimpică.**

O surpriză plăcută ne-a oferit-o la C.E. semiușorul PETRE POALELUNGI, medaliat cu argint. În meciul cu I. Iuseinov (Bulgaria), clasat pe locul 3 la C.M., a terminat la egalitate, dar pentru o medalie olimpică la această categorie mai candidează campionul mondial **J. Gable** (S.U.A.), și **R. Kazakov** (locul 2 la C.M.)

Trecînd peste comportarea sa nesatisfăcătoare de la C.E., **LUDOVIC AMBRUȘ** (ușoară) **își păstrează șansele pentru o medalie la Olimpiadă.** Va trebui să fie, îndeosebi, extrem de atent dacă îi va întîlni pe **A. Gușov** (U.R.S.S.), **J. Farhandust** (Iran) și **S. Danzadarja** (R.P. Mongolă). Pe luptătorul turc M. Uzun — în fața căruia a pierdut prin tuș la recentele C.E. — l-a învins pînă la Katowice de trei ori detașat.

Șanse de a obține o medalie la lupte libere mai are și VASILE IORGA (semimijlocie). Iorga însă va trebui să abordeze cu mai mult curaj meciurile cu **V. Tediașvili** (U.R.S.S.) și **H. Stottmeister** (R.D.G), pe care le-a pierdut la Sofia, în cazul cînd îi va avea adversari și la München. În rest, se pare că nu va întîmpina „obstacole" deosebite. **Și greului ȘTEFAN STÎNGU i-ar putea reveni medalia de bronz dacă, la fel ca la C.E., nu-i va întîlni decît în ultimele partide pe Al. Medved (U.R.S.S.) și O. Duraliev (Bulgaria).**

În privința luptătorilor noștri de la mijlocie și semigrea, **I. DUMITRU** sau **ȘT. MORCOV** și, respectiv, **E. PANAITE,** posibilitățile lor de a se clasa printre primii 6 sînt mai mici, **dar nu imposibile.**

A fi — la Olimpiadă — purtătorul de nădejdi al mișcării sportive dintr-o țară nu este o misiune prea ușoară. O asemenea sarcină de onoare poartă cu mîndrie luptătorii români, la întrecerile olimpice rezervate ambelor stiluri (greco-romane și libere).

O anumită tradiție și poziția cîștigată, în timp, în lumea acestui sport al oamenilor puternici, impun o ținută corespunzătoare și justifică aspirația de a obține locuri de onoare, care să completeze simțitor panoplia de medalii olimpice a luptelor din România.

Excelentele posibilități de pregătire (inclusiv perioada de retușuri și finisări rămasă pînă la 26 august) deschid luptătorilor români, candidați olimpici, căile spre acele succese pe care îndeobște le merită și pe care masa iubitorilor de sport din țara noastră le așteaptă de la ei.

În lotul de lupte (la cele două stiluri) domnește o atmosferă optimistă, de realistă evaluare a șanselor, ce se vor confirma în arena olimpică de la München cu cea mai mare probabilitate.

**Pentru realizarea aspirațiilor lor, luptătorii români nu mai au nevoie decît de rîvnă în ultimele antrenamente, pentru că — sîntem siguri — pe saltelele olimpice ei vor concura cu ambiție, cu voința neclintită de a reprezenta cu demnitate cul